

บทที่ 5

องค์กรผู้รับผิดชอบ

องค์กรต่าง ๆ ที่มีหน้าที่ เกี่ยวข้องกับปัญหาเรื่องการป้องกันและควบคุมอากาศเสีย ของประเทศไทยในปัจจุบันขอจําแนกได้ดังนี้

1. คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มาตรา 4 ความว่าให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่าคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ประกอบด้วยรองนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมไม่เกิน 5 คน และผู้แทนสถาบัน องค์การอิสระ หรือบุคคลอื่นอีกไม่เกิน 5 คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการและเลขาธิการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขาธิการ¹

คณะรัฐมนตรีได้มีมติแต่งตั้ง เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2518 และให้กรรมการอยู่ในตำแหน่งไต่ตราวละ 3 ปี ซึ่งในปัจจุบันคณะกรรมการดังกล่าวประกอบด้วย²

¹พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2518, "มาตรา 4 ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 92, ตอนที่ 40, ฉบับพิเศษ (19 กุมภาพันธ์ 2518): 39.

²เอกสารสรุปผลงานของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หน้า 3.

(1) รองนายกรัฐมนตรี	เป็นประธานกรรมการ
(2) ปลัดกระทรวงกลาโหม	เป็นกรรมการ
(3) ปลัดกระทรวงมหาดไทย	เป็นกรรมการ
(4) ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	เป็นกรรมการ
(5) ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	เป็นกรรมการ
(6) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข	เป็นกรรมการ
(7) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	เป็นกรรมการ
(8) นายฤกษ์ ศยามานนท์	เป็นกรรมการ
(9) นายเทพ เมนะเศวต	เป็นกรรมการ
(10) นายอภุด วิเชียรเจริญ	เป็นกรรมการ
(11) นายประสิทธิ์ โพธิ์สุชน	เป็นกรรมการ
(12) นายบุญ อินทร์ทรัพย์	เป็นกรรมการ
(13) นายประคิษฐ์ เขียวสกุล	เป็นกรรมการ
(14) นายบุญสูง เลชะกุล	เป็นกรรมการ
(15) นายประกอบ คุ้มจินดา	เป็นกรรมการ
(16) นายจำรัส ฉายะพงษ์	เป็นกรรมการ
(17) นายบรรเจิด ชลวิจารณ์	เป็นกรรมการ
(18) เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริม การลงทุนแห่งชาติ	เป็นกรรมการและ เลขาธิการ

1.1 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีหน้าที่ดังนี้³

- 1.1.1 เสนอนโยบายและความเห็นที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะรัฐมนตรี
- 1.1.2 พิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติตามนโยบายในการทำโครงการหรือแผนที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- 1.1.3 พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชนที่อาจมีผลเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ต่อคณะรัฐมนตรีหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี
- 1.1.4 เสนอแผนพัฒนาส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะรัฐมนตรี
- 1.1.5 เสนอแนะมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องต่าง ๆ พร้อมทั้งมาตรการที่จะใช้ในการตรวจสอบและเสนอแนะบทกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี
- 1.1.6 เสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
- 1.1.7 ประสานงานระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและภาคเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- 1.1.8 พิจารณาเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวกับคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีขอให้พิจารณา
- 1.1.9 ปฏิบัติการอื่นใดที่กฎหมายกำหนดให้เป็นของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

³"พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2518," มาตรา 5, เรื่องเดิม.

ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ อาจมอบให้สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียมข้อเสนอไปยังคณะกรรมการเพื่อพิจารณาคำเป็นกรต่อไป

นอกจากนี้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติยังมีอำนาจตั้งคณะกรรมการประจำเฉพาะเรื่อง⁴ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจะมอบหมายก็ได้ และคณะกรรมการประจำเฉพาะเรื่องอาจตั้งอนุกรรมการ⁵ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการประจำเฉพาะเรื่องจะมอบหมายให้ก็ได้ โดยที่ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาสำคัญเกี่ยวข้องกับชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนจำต้องได้รับการแก้ไขอย่างถูกหลักวิชาการโดยเร่งด่วน และเพื่อให้ได้ผลและมีประสิทธิภาพจึงจำต้องอาศัยความรู้ ความเห็น ข้อเสนอแนะตลอดจนการร่วมมือประสานงานทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นในหลักการแล้วจึงเป็นการสมควรที่จะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมเฉพาะเรื่องขึ้นโดยรวมผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้าน ทั้งฝ่ายราชการ ฝ่ายเอกชน และชมรมต่าง ๆ เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ เพื่อให้กรรมการแต่ละชุดวางแนวทางในการจัดทำแผนนโยบาย แผนและโครงการในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในแต่ละด้านที่อยู่ในขอบเขตความรับผิดชอบ และเพื่อพิจารณากันกรอง การศึกษา วิเคราะห์ในปัญหาแต่ละด้านของเจ้าหน้าที่ สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตลอดจนเสนอแนะมาตรการที่เหมาะสม เพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในขอบเขตความรับผิดชอบที่ได้กำหนดไว้ต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณา

⁴ เรื่องเดียวกัน, มาตรา 15.

⁵ เรื่องเดียวกัน, มาตรา 16.

1.2 คณะกรรมการเฉพาะเรื่องชุดต่าง ๆ มีดังนี้คือ⁶

1.2.1 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมเรื่องการใช้ที่ดิน

1.2.2 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมเรื่องน้ำ

1.2.3 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมเรื่องอากาศและเสียง

1.2.4 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมเรื่องการอนุรักษ์ธรรมชาติและศิลปกรรม

1.2.5 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมเรื่องประชากรและการตั้งถิ่นฐานมนุษย์

1.2.6 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมเรื่องการศึกษาและการ
ประชาสัมพันธ์

1.2.7 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมเรื่องกฎหมายสิ่งแวดล้อม

1.2.8 คณะกรรมการพิจารณาโครงการไฟฟ้า พลังปรมาณู

1.3 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมเรื่องอากาศและเสียง ได้มีคำสั่งแต่งตั้งเมื่อ
วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2518 ทั้งนี้โดยให้กรรมการอยู่ในตำแหน่งได้คราวละ 1 ปี คณะ
กรรมการชุดปัจจุบันประกอบด้วย⁷

1. นายประดิษฐ์ เขียวสกล	เป็นประธานกรรมการ
2. พอ.อ.ท. สติขันธ์ ธีระบุต	เป็นรองประธานกรรมการ
3. นายวีระ สุสังกรกาญจน์	เป็นกรรมการ
4. พล.ต.ต. ผดึก สุวรรณเวช	เป็นกรรมการ
5. นายแพทย์วรวิทย์ เล็บนาค	เป็นกรรมการ
6. นายประภรณ์ จารุจันทร์	เป็นกรรมการ
7. ร.อ. ประภา บุรณดิถ ร.น.	เป็นกรรมการ

⁶ "ปัญหาสิ่งแวดล้อมและการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย," กอง
สนเทศและส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

⁷ เรื่องเดียวกัน.

8. น.ท.คำรงค์ เจริญสุข ร.น.	เป็นกรรมการ
9. นายปรีชา ออประเสริฐ	เป็นกรรมการ
10. แพทย์หญิงนารัตน์ สุวรรณชะบุนย์	เป็นกรรมการ
11. นางสาวอรทิพย์ ต้นสกุล	เป็นกรรมการ
12. นายโยธิน อังกุขงสพร	เป็นกรรมการและ
	เลขานุการ
13. นายปรากฏ บุญช่วยดี	เป็นกรรมการและ
	ผู้ช่วยเลขานุการ

1.4 ผลงาน

- คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมเรื่องอากาศและเสียงได้ทำการพิจารณา
 คำเนิการแก้ไขปัญหาในระยะสั้น เช่น การร่วมมือกับกองบังคับการตำรวจจราจรใน
 เรื่องการจำกัดควันดำจากยานพาหนะตรวจสอบสภาพโรงงานอุตสาหกรรมที่ปล่อยควันดำ กดิน
 เหม็น และเสียงเครื่องจักรรบกวนเป็นต้น และดำเนินการงานแผนแก้ไขในระยะยาว
 โดยการจัดทำแผนนโยบายแนวทางการดำเนินงานสิ่งแวดล้อมเรื่องอากาศและเสียงขึ้น
 อีกด้วย ซึ่งแยกพิจารณาได้ดังนี้

1.4.1 นโยบายและแนวการดำเนินงานสิ่งแวดล้อมเรื่องอากาศแบ่ง
 ออกเป็น⁸

1.4.1.1 นโยบายอากาศพื้นฐาน

1.4.1.1.1 อากาศเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่จะต้อง
 มีการอนุรักษ์

1.4.1.1.2 รัฐจะทำการควบคุมคุณภาพของอากาศ

⁸ "นโยบายและแนวทางการดำเนินงานสิ่งแวดล้อมเรื่องอากาศและเสียง" สำนัก
 งานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

เพื่อให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมแก่การดำรงชีวิตของมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ ตลอดจนป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

1.4.1.1.3 รัฐจะให้การสนับสนุนและส่งเสริมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องต่อไปนี้

1.4.1.1.3.1 ปรับปรุงและหรือเสนอแนะกฎหมายพระราชบัญญัติ หรือระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการควบคุมอากาศ

1.4.1.1.3.2 ให้การศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับความสำคัญของการควบคุมและการอนุรักษ์อากาศ

1.4.1.1.3.3 สนับสนุนการศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อหาวิธีป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ

1.4.1.1.4 รัฐจะเป็นผู้นำโดยสนับสนุนให้กิจการที่เป็นของรัฐมีการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดอากาศเป็นพิษ

1.4.1.2 แนวทางและมาตรการในการดำเนินงาน

1.4.1.2.1 เรงรค์และสนับสนุนให้มีการออกกฎหมายควบคุมอากาศ ตลอดจนการปรับปรุงกฎหมายที่มีอยู่เดิม เพื่อให้การดำเนินงานการควบคุมอากาศมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

1.4.1.2.2 ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นเจ้าของเรื่องในการจัดแบงหน้าที่ชอบช่ายความรับผิดชอบของหน่วยราชการต่าง ๆ ให้ชัดเจน เพื่อให้มีการประสานงานและดำเนินการไปได้อย่างรวดเร็ว

1.4.1.2.3 ให้เรงรค์ในการสำรวจวิจัย

- สภาพอากาศและคุณภาพอากาศในบริเวณกรุงเทพมหานคร และย่านอุตสาหกรรม

- แหล่งกำเนิดอากาศเสียที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ โดยเฉพาะจากโรงงานและยานยนต์

1.4.1.2.4 เผยแพร่ความรู้แก่ประชาชนทั่วไปและ

เผยแพร่แนวทางและวิชาการในการแก้ไขอุตสาหกรรมหรือผู้เกี่ยวข้อง

1.4.1.2.5 สนับสนุนและเร่งรัดให้มีการจัดระบบ
การใช้ที่ดินและการจัดทำผังเมือง

1.4.1.2.6 สนับสนุนให้มีการวิเคราะห์ผลกระทบ
ต่อสิ่งแวดล้อมของโครงการที่สำคัญตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

1.4.1.3 แผนงาน

งานเร่งด่วนที่ควรดำเนินการในระยะแผนพัฒนา

ฉบับที่ 4

มหานคร

1.4.1.3.1 สํารวจคุณภาพอากาศในเขตกรุงเทพมหานคร

1.4.1.3.2 สํารวจแหล่งกำเนิดของอากาศเสียใน
เขตกรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียง

1.4.1.3.3 เผยแพร่ความรู้แก่ประชาชน

1.4.1.3.4 ศึกษาและวิจัยในค่าอันตรายจากอากาศ
เสียต่อมนุษย์ สัตว์ พืช และสิ่งของ

1.4.1.3.5 กำหนดมาตรฐานอากาศจากท่อไอเสีย
ของยานยนต์ทั้งใหม่และเก่า และปรับปรุงวิธีการวัดควันเสียของรถเก่า

1.4.1.3.6 กำหนดมาตรฐานอากาศเสียของโรงงาน
เพื่อนำไปใช้ในพระราชบัญญัติโรงงาน 2512 โดยพิจารณาสารเป็นพิษที่สำคัญ คือ

1.4.1.3.6.1 ฝุ่นละอองในอากาศ
โดยพิจารณาตามน้ำหนักต่อปริมาตร

1.4.1.3.6.2 ซัลเฟอร์ไดออกไซด์

1.4.1.3.6.3 คาร์บอนมอนอกไซด์

1.4.1.3.6.4 ออกไซด์ของไนโตรเจน

1.4.1.3.6.5 ไฮโดรคาร์บอน

- 1.4.1.3.6.6 Oxidant
- 1.4.1.3.6.7 ปรอท
- 1.4.1.3.6.8 ตะกั่ว
- 1.4.1.3.6.9 แคดเมียม
- 1.4.1.3.6.10 แอมโมเนีย
- 1.4.1.3.6.11 ไฮโดรฟลูออไรด์
- 1.4.1.3.6.12 อาร์เซนิก
- 1.4.1.3.6.13 แอสเบสตอส
- 1.4.1.3.6.14 เมอร์แคปแทน
- 1.4.1.3.6.15 ไฮโดรเจนซัลไฟด์
- 1.4.1.3.6.16 คาร์บอนไดซัลไฟด์
- 1.4.1.3.6.17 ซัลฟูริกเอซิก, ไฮโดร
คลอริกเอซิก ไนตริก
เอซิก ฟอสฟอริกเอซิก
และอื่น ๆ
- 1.4.1.3.6.18 โซเดียมไฮดรอกไซด์
- 1.4.1.3.6.19 อันตรายจากสาร
กัมมันตรังสี เช่น
เครื่อง X - Ray
โรงงานปรมาณู
- 1.4.1.3.6.20 กดอริน
- 1.4.1.3.6.21 แมงกานีส
- 1.4.1.3.7 กำหนด Ambient air quality
standard โดยแบ่งเขตตามลำดับคือ

1.4.1.6.7.1 ย่านที่พักอาศัย
(Residential area)

1.4.1.6.7.2 ย่านอุตสาหกรรม
(Industrial area)

1.4.1.3.8 กำหนด Working Environment
Standard

1.4.1.4 มาตรฐานอากาศ แบ่งออกเป็น⁹

1.4.1.4.1 มาตรฐานคุณภาพอากาศของในย่านที่
พักอาศัย

1.4.1.4.1.1 มาตรฐานซัลเฟอร์ได
ออกไซด์ (ก) ค่าเฉลี่ยตลอดวันของค่าที่วัดในทุก ๆ ชั่วโมงต้องไม่เกิน 0.04 ppm.
(ข) ค่าที่วัดใน 1 ชั่วโมงจะต้องไม่เกิน 0.1 ppm. การวัดซัลเฟอร์ไดออกไซด์ให้วัด
ด้วยวิธีที่ใช้หลักการนำไฟฟ้าของสารละลายหรือวิธีที่เทียบเท่า

1.4.1.4.1.2 มาตรฐานคาร์บอน
มอนอกไซด์ (ก) ค่าเฉลี่ยติดต่อกัน 8 ชั่วโมงของค่าที่วัดในทุก ๆ ชั่วโมงต้องไม่เกิน
10 mg/m³ (ข) ค่าที่วัดใน 1 ชั่วโมงจะต้องไม่เกิน 40 mg/m³
การวัดคาร์บอนมอนอกไซด์ให้วัดด้วยวิธีที่
ใช้หลักการของแสงอินฟราเรดหรือวิธีที่เทียบเท่า

1.4.1.4.1.3 ฝุ่นที่ขนาดเล็กเท่า
10 u (ก) ค่าเฉลี่ยตลอดวันของค่าที่วัดในทุก ๆ ชั่วโมงจะต้องไม่เกิน 0.1 mg/m³
(ข) ค่าที่วัดได้ภายใน 1 ชั่วโมงจะต้องไม่เกิน 0.2 mg/m³

⁹ระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมเรื่องกฎหมายสิ่งแวดล้อมครั้งที่
ที่ 7/2520 วันที่ 26 กรกฎาคม 2520 วาระที่ 31 หน้า 6.

การวัดฝุ่นให้วัดด้วยวิธีที่ใช้ปริมาตร

อากาศสูง หรือวิธีที่เทียบเท่า

การตั้งสถานีวัดหรือจุดที่สุ่มตัวอย่างวัด ต้องเลือกสถานที่ ๆ เหมาะสม และถือได้ว่าเป็นจุดที่เป็นตัวแทนของแกละยานอากาศที่สุ่มตัวอย่างต้องอยู่สูงจากพื้น 3 - 10 เมตร

1.4.1.4.1.4 มาตรฐานในโตรเจน ออกไซด์ ค่าเฉลี่ยต่อวันของค่าที่วัดได้ในทุก ๆ ชั่วโมง จะต้องไม่เกิน 0.15 ppm.

การวัดในโตรเจนออกไซด์ ให้วัดด้วยวิธีของ Saltzman หรือวิธีเทียบเท่า

1.4.1.4.1.5 โฟโตเคมีคัลออกซิเคต์ (ก) ค่าที่วัดได้ใน 1 ชั่วโมงจะต้องไม่เกิน 120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (ข) ค่าเฉลี่ยตลอด 8 ชั่วโมงของค่าที่วัดในทุก ๆ ชั่วโมงต้องไม่เกิน 60 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ การวัดให้วัดด้วยวิธี Neutral Buffered KI Method expressed as ozone หรือวิธีเทียบเท่า

1.4.1.4.2 มาตรฐานอากาศเสียจากรถยนต์

1.4.1.4.2.1 รถยนต์เครื่องยนต์ แต่ละรุ่นก่อนที่จะนำเข้ามาประเทศหรือผลิตขึ้นจำหน่ายต้องได้รับการรับรองในตามมาตรฐานอากาศ จากสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติก่อน

1.4.1.4.2.2 ปริมาณของไอเสียที่ ออกจากเครื่องยนต์ ต้องไม่เกินที่ระบุไว้ในตารางดังต่อไปนี้

ชนิดของรถ	วิธี	อากาศเสีย		
		CO	HC	NOx
รถยนต์โดยสารเครื่องยนต์เบนซิน หรือ LPG บรรทุกไม่เกิน 10 คน	10 Mode	2.7กรัม/กม.	0.39กรัม/กม.	1.6กรัม/กม.
รถยนต์โดยสารเครื่องยนต์เบนซินหรือ LPG บรรทุกเกิน เกิน 11 คน หรือรถบรรทุกที่มี น้ำหนักบรรทุกต่ำกว่า 2.5 ตัน	11 Mode	85กรัม	9.5กรัม	11กรัม
รถยนต์โดยสารเครื่องยนต์เบนซินหรือ LPG บรรทุกเกิน เกิน 11 คน หรือรถบรรทุกที่มี น้ำหนักบรรทุกต่ำกว่า 2.5 ตัน	10 Mode	17กรัม	2.7กรัม/กม.	2.3กรัม/กม.
	11 Mode	130กรัม	17กรัม	20กรัม

1.4.1.4.2.3 มาตรฐานรถยนต์โดยสารเครื่องยนต์เบนซินหรือ LPG บรรทุกไม่เกิน 10 คนที่มีอยู่ก่อนการประกาศใช้มาตรฐานในข้อ 4.2.2 กำหนดให้แก๊ส CO ในขณะทดสอบเครื่องยนต์อยู่กับที่ไม่เกิน 4.5 %

1.4.1.2 นโยบายและแนวทางการดำเนินงานสิ่งแวดล้อมเรื่องเสียง¹⁰

1.4.1.2.1 นโยบายเสียงพื้นฐาน

ในการพิจารณาแนวทางการดำเนินงานของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมเรื่องอากาศและเสียง คณะอนุกรรมการวิชาการสิ่งแวดล้อมเรื่องเสียง ได้มีมติให้กำหนดนโยบายเรื่องเสียงขึ้นดังนี้

¹⁰ "นโยบายและแนวทางการดำเนินงานสิ่งแวดล้อม เรื่องอากาศและเสียง,"
เรื่องเดิม.

ควบคุมและป้องกัน

1.4.1.2.1.1 เสียงเป็นสิ่งต้องมีการ

ระดับเสียงให้อยู่ในสภาวะที่เหมาะสมแก่การดำรงชีวิตของมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ ตลอดจน
ป้องกันการเกิดมลพิษหรือความเสียหายต่อเศรษฐกิจและสังคม

1.4.1.2.1.3 รัฐจะให้การสนับสนุน
และส่งเสริมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่อง

1.4.1.2.1.3.1
ปรับปรุงและหรือเสนอแนะกฎหมายพระราชบัญญัติหรือระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการควบคุมเสียง

1.4.1.2.1.3.2
ให้การศึกษแก่ประชาชนเกี่ยวกับอันตรายของเสียง ตลอดจนวิธีการควบคุมและป้องกัน

1.4.1.2.1.3.3
ดำเนินงานและสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้า และวิจัย เพื่อหาวิธีป้องกันและแก้ไขปัญหาระดับเสียงรบกวน

1.4.1.2.2 แนวทางและมาตรการในการดำเนินงาน

1.4.1.2.2.1 สำรวจ

1.4.1.2.2.1.1

สำรวจระดับเสียงตามแหล่งต่าง ๆ ที่เป็นต้นกำเนิดเสียงดังต่อไปนี้

ในย่านธุรกิจ

ในย่านที่พักอาศัยและสถานที่ทำงาน

ในและบริเวณโรงงานอุตสาหกรรม

ของยานพาหนะ

บริเวณท่าอากาศยาน

1.4.1.2.2.1.2

สำรวจมลพิษ

โดยการสำรวจผลเสีย

ที่มีต่อผู้อยู่อาศัยในบริเวณที่เกิดเสียงรบกวน เพื่อศึกษาความรุนแรงของเสียงรบกวน

1.4.1.2.2.2 ศึกษาและวิเคราะห์

1.4.1.2.2.2.1

กฎหมายพระราชบัญญัติหรือระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมและป้องกันเสียงรบกวน

1.4.1.2.2.2.2

ผลเสียหายและอันตรายที่มีต่อสุขภาพอนามัยและทรัพย์สิน

1.4.1.2.2.2.3

วิธีป้องกัน แก้ไข และควบคุม โดยคำนึงถึงสถานะเศรษฐกิจและความสามารถในการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเสียง

1.4.1.2.2.3 กำหนดมาตรฐาน

1.4.1.2.2.3.1

ระเสียงในย่านธุรกิจ

1.4.1.2.2.3.2

ระดับเสียงในย่านที่พักอาศัยและสถานที่ทำงาน

1.4.1.2.2.3.3

ระดับเสียงในและบริเวณโรงงานอุตสาหกรรม

1.4.1.2.2.3.4

ระดับเสียงของยานพาหนะ และระดับเสียงบนท้องถนน ทั้งนี้โดยคำนึงถึงลักษณะของเสียงเวลาและสถานที่เกิดเสียง

1.4.1.2.2.4 แก้ไขและปรับปรุง

กฎหมาย

1.4.1.2.2.5 เผยแพร่ความรู้ที่ครอบคลุม

และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับเรื่องเสียง

	1.4.1.2.2.6 สนับสนุนและประสาน
งานในด้านการตรวจสอบและติดตามผล	
	1.4.1.2.3 <u>แผนงาน</u>
	1.4.1.2.3.1 จัดแบ่งหน้าที่และขอบ
ข่ายของความรับผิดชอบในค่าน	
	1.4.1.2.3.1.1
กำหนดมาตรฐาน	
	1.4.1.2.3.1.2
สำรวจและควบคุมระดับเสียงในยานธุรกิจ	
	1.4.1.2.3.1.3
สำรวจและควบคุมระดับเสียงในยานที่ท่าอากาศยานและสถานที่ทำงาน	
	1.4.1.2.3.1.4
สำรวจและควบคุมระดับเสียงในและบริเวณโรงงานอุตสาหกรรม	
	1.4.1.2.3.1.5
สำรวจและควบคุมระดับเสียงของยานพาหนะ	
	1.4.1.2.3.1.6
ประสานงาน	
	1.4.1.2.3.1.7
เผยแพร่ความรู้ ฝึกอบรม และประชาสัมพันธ์	
	1.4.1.2.3.2 เกรงรักและสนับสนุนให้
มีการแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับเสียง	
	1.4.1.2.3.3 โครงการหรือแผนงาน
	1.4.1.2.3.3.1
สำรวจระดับเสียงในยานธุรกิจ	
	1.4.1.2.3.3.2
สำรวจระดับเสียงตามย่านพักอาศัย	

สำรวจระดับเสียงในและบริเวณโรงงานอุตสาหกรรม

1.4.1.2.3.3.3

สำรวจระดับเสียงของยานพาหนะ

1.4.1.2.3.3.4

สำรวจระดับเสียงในบริเวณท่าอากาศยาน

1.4.1.2.3.3.5

งานที่เกี่ยวข้องในเรื่องเสียง

1.4.1.2.3.4 กำหนดหน้าที่ของหน่วย

ปัจจุบันมีการทำงานซ้ำซ้อนเกี่ยวกับการควบคุมป้องกันและแก้ไขเรื่องเสียงหลายหน่วยงานด้วยกัน อันเป็นผลเสียต่อส่วนรวม ดังนั้น คณะอนุกรรมการวิชาการสิ่งแวดล้อมเรื่องเสียง จึงเห็นว่าควรกำหนดหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน รวมทั้งการแก้ไข, ปรับปรุงกฎหมาย, พระราชบัญญัติหรือระเบียบใด ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเสียง

1.4.2 มาตรฐานระดับเสียง¹¹

1.4.2.1 มาตรฐานระดับเสียงในโรงงานอุตสาหกรรม

โดยมติของคณะอนุกรรมการวิชาการสิ่งแวดล้อมเรื่องเสียงให้กำหนดมาตรฐานระดับเสียงในโรงงานอุตสาหกรรม ดังต่อไปนี้
สำหรับเสียงต่อเนื่อง

¹¹ เรื่องเดียวกัน

ตารางที่ 1 แสดงถึงความดังของเสียงที่ยอมรับได้ต่อวัน สัมพันธ์กับระยะเวลาที่พนักงานทำงานอยู่ในที่ที่มีเสียง

ระยะเวลาที่ได้รับเสียง ต่อวัน (ชั่วโมง)	ความดังของเสียง dB (A)	ระยะเวลาที่ได้รับ เสียงต่อวัน (นาที)	ความดังของเสียง dB (A)
8	90	52	106
7	91	45	107
6	92	37	108
5	93	33	109
4½	94	30	110
4	95	26	111
3½	96	22	112
3	97	18	113
2½	98	16	114
2¼	99	15	115
2	100		
1¾	101		
1½	102		
1¼	103		
1⅛	104		
1	105		

ในกรณีที่คนงานต้องได้รับเสียงในระดับต่าง ๆ กัน ให้คำนวณความดังและระยะเวลาที่ได้รับเสียงออกมาตามสัดส่วน และเมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกิน 1

เช่น คนงานคนหนึ่งได้รับเสียง 95 dB (A) นาน 1 ชั่วโมง (อนุญาตให้ 4 ชั่วโมง) 4 ชั่วโมงที่เสียงดัง 90 dB (A) (อนุญาตให้ 8 ชั่วโมง) และ 3 ชั่วโมงที่เสียงดังน้อยกว่า 90 dB (A) (ไม่มีข้อกำหนด) ฉะนั้น เมื่อรวมกันแล้วได้รับเสียง $= \frac{1}{4} + \frac{1}{2} = 0.75$ ซึ่งไม่เกิน 1 นับว่าใช้ได้

สำหรับเสียงที่ดังเป็นช่วง เช่น เสียงตอก เสียงเคาะ เสียงกระทบ ฯลฯ

ตารางที่ 2 แสดงถึงความดังของเสียงดังเป็นช่วง ๆ ที่ยอมให้มีได้โดยสัมพันธ์กับความถี่และเวลา

ช่วงกลาง ของความถี่	ระดับเสียงต่อระยะเวลาที่กำหนด					
	H 2	4 M	2 H	1 H	30 นาที	15 min
63	100	103	106	110	116	122
125	94	97	100	104	110	116
250	90	93	96	100	106	112
500	87	90	93	97	103	109
1,000	85	88	91	95	101	107
2,000	83	86	89	93	99	105
4,000	82	85	88	92	98	104
8,000	81	84	87	91	97	103

สำหรับผู้ที่ไม่ได้สวมเครื่องป้องกันเสียง เสียงต้องคงไม่เกิน 135 dB (A)

1.4.2.2 มาตรฐานระดับเสียงของยานพาหนะ

จากการได้พิจารณามาตรฐานในการวัดระดับเสียงของยานพาหนะของต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งทาง International Standard Organization (ISO) ซึ่งให้รายละเอียดในการวัดมากที่สุด ได้แก่ ความเร็วของรถเมื่อผ่านจุดตั้งเครื่องมือ ระยะห่างของเครื่องมือความสูงของเครื่องมือซึ่งที่ประชุมเห็นว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้วิธีของ ISO ในการตรวจจับและไม่สะดวก จึงมีมติให้ใช้วิธีเดิมคือ วัดที่ระยะห่าง 7.5 เมตร โดยรอบรถ

รถบรรทุก	ให้มีระดับเสียงไม่เกิน	90	เดซิเบล (เด)
รถสิบล้อ	ให้มีระดับเสียงไม่เกิน	90	เดซิเบล (เด)

รถโดยสาร (เกิน 7 คนขึ้นไป)	ให้มีระดับเสียงไม่เกิน	90	เดซิเบล (เอ)
รถจักรยานยนต์	ให้มีระดับเสียงไม่เกิน	85	เดซิเบล (เอ)
รถสามล้อเครื่อง	ให้มีระดับเสียงไม่เกิน	85	เดซิเบล (เอ)
อื่น ๆ รถยนต์นั่งและอื่น ๆ	ให้มีระดับเสียงไม่เกิน	85	เดซิเบล (เอ)

1.4.2.3 วิธีการวัด¹² ให้ห่างจากยานพาหนะ 7.50 เมตร ส่วนรายละเอียดในการวัดให้เป็นไปตามกระทรวงมหาดไทยที่เกี่ยวข้อง

กรมการขนส่งทางบกและกองตำรวจจราจรไว้ระเบียบวิธีวัดเหมือนกันกล่าวคือ วัดที่ระยะ 7.5 เมตรโดยรอบรถ โดยให้ถือระดับเสียงที่สูงที่สุดเป็นเกณฑ์พิจารณา

1.4.2.4 ท่อไอเสีย¹³ ให้ติดเครื่องเก็บเสียงและห้ามมีการตัดแปลงตัดต่อหรือไปใช้เครื่องเก็บเสียง

1.4.2.5 ระวางโชน¹⁴

รถยนต์	ต้องระวางโชนปรับ	500	บาท
รถจักรยานยนต์	ต้องระวางโชนปรับ	300	บาท
เรือกล	ต้องระวางโชนปรับ	300	บาท

1.5 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมเรื่องกฎหมายสิ่งแวดล้อมนั้น ได้มีประกาศแต่งตั้งเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2519 คณะกรรมการดังกล่าวประกอบด้วย¹⁵

¹²ระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมเรื่องกฎหมายสิ่งแวดล้อม ครั้งที่ 7/2520 วันที่ 26 กรกฎาคม 2520 วาระที่ 3.1 หน้า 6.

¹³เรื่องเดียวกัน.

¹⁴เรื่องเดียวกัน.

¹⁵คำสั่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ 14/2519 ลงวันที่ 31 พฤษภาคม 2519.

1. นายคณิง ฉาไชย	เป็นประธานกรรมการ
2. นายประวิทย์ ณ นคร	เป็นรองประธานกรรมการ
3. นายอมร จันทรมบูรณ์	เป็นกรรมการ
4. นายรองเพชร สุจริตกุล	เป็นกรรมการ
5. นายกมล สนธิเกษกริน	เป็นกรรมการ
6. นายสิริวัฒน์ วิเศษศิริ	เป็นกรรมการ
7. นายโกเมน ภัทรภิรมย์	เป็นกรรมการ
8. นายออกฤษ มงคลนาวิน	เป็นกรรมการ
9. นายปรีดี เกษมทรัพย์	เป็นกรรมการ
10. นายพิทยา สายหู	เป็นกรรมการ
11. นายเฉลิมรัฐ ชัมพานนท์	เป็นกรรมการ
12. ร.อ. ไพบูลย์ คีตง	เป็นกรรมการและเลขานุการ
13. นายสมนึก รั้วทอง	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

1.6 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมเรื่องกฎหมายสิ่งแวดล้อมมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังต่อไปนี้¹⁶

- 1.6.1 คำเนิการวิเคราะห์บทบัญญัติแห่งกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่เพื่อ
- 1.6.1.1 จะให้เห็นความซ้ำซ้อนในขอบเขตอำนาจของกฎหมายของกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ
- 1.6.1.2 เสนอความเห็นเกี่ยวกับการรวบรวมหรือการประมวลกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย
- 1.6.1.3 เสนอแนะการปรับปรุงกฎหมายที่มีอยู่ของไทย (ผนวกกับข้อเสนอข้อกำหนดใหม่และนำข้อกำหนดใหม่เข้าแทนที่ของเก่าที่ใช้การไม่ได้แล้ว

¹⁶ เรื่องเดียวกัน.

1.6.2 เสนอความเห็นต่อกระทรวงต่าง ๆ ในกรณีที่เป็นเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติทางกฎหมายใหม่ ๆ ที่จะสนับสนุนค่านิยมทางสิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงานประจำ

1.6.3 ติดตามประสานงานกับคณะกรรมการประจำเฉพาะเรื่องต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนนโยบายที่เสนอแนะนั้นด้วยมาตรการที่แน่นอนสำหรับการปฏิบัติ

1.6.4 ศึกษาทบทวนหมายของศาลในการปรับปรุงคุณภาพสิ่งแวดล้อมและเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงวิธีการของศาล (Judicial doctrine) ที่ถือปฏิบัติให้สอดคล้องกับนโยบายส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

1.6.5 ช่วยหาวิธีการทางกฎหมายที่มีประสิทธิภาพสำหรับใช้ปฏิบัติและประสานร่วมมือกับส่วนราชการอื่น ๆ ในเรื่องการรับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชน

1.6.6 ร่วมมือประสานงานกับสถาบันทางกฎหมาย เช่น มหาวิทยาลัย เพื่อหาแนวทางในการกำหนดกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ตามสถานการณ์ และเพื่อให้มีการเตรียมนักกฎหมายที่จะฝึกฝนในการเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมายสิ่งแวดล้อม

ปัจจุบันนี้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมเรื่องกฎหมายสิ่งแวดล้อม กำลังอยู่ในระหว่างการประชุมเพื่อวางแผนพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยการจัดทำแนวทางและนโยบายในค่านกฎหมาย

2. สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

จัดตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2518 ให้เป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นกรม สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี¹⁷ มีสำนักงานชั่วคราวอยู่เลขที่ 260 อาคารสุริโยทัย ถนนพหลโยธิน กรุงเทพฯ

¹⁷ "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2518," ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 92, ตอนที่ 40 (19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2518) มาตรา 3 ข้อ 4 (10)

มหานคร

- 2.1 สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีหน้าที่ดังต่อไปนี้¹⁸
- 2.1.1 ปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้
- 2.1.2 ศึกษา วิเคราะห์สถานะและคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้ในการวางแผนและในการกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตลอดจนหาแนวทางปรับปรุงคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
- 2.1.3 พิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้ใช้มาตรการใด ๆ ในอันที่จะส่งเสริมและปรับปรุงคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
- 2.1.4 สอดส่องดูแลให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน ปฏิบัติตามมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
- 2.1.5 รับเรื่องราวร้องทุกข์ที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายเนื่องจากการกระทำอันมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมมาพิจารณาหาทางแก้ไข
- 2.1.6 ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงาน และประชาสัมพันธ์ด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ
- 2.1.7 สนับสนุนหรือทำการศึกษา วิจัย และเผยแพร่ปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมร่วมกับสถาบันการศึกษา และหน่วยงานอื่น ๆ
- 2.1.8 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษาเรื่องคุณภาพสิ่งแวดล้อมในทุกระดับการศึกษา
- 2.1.9 ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

¹⁸ "พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2518," มาตรา 12, เรื่องเดิม.

2.2 สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ แบ่งส่วนราชการออกดังนี้¹⁹

2.2.1 สำนักงานเลขาธิการกรม มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานสารบรรณ งานคลังงานเจ้าหน้าที่ งานการประชุมและกรรมการ และรับผิดชอบเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องรื้อถอนทุกขที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทั้งของภาคเอกชน หน่วยงานของรัฐบาลและของรัฐวิสาหกิจ ตลอดจนถึงการรวบรวมและการพิจารณาปรับปรุงกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่ไม่ใช่หน้าที่ของกองใดกองหนึ่งโดยเฉพาะ

2.2.2 กองสนเทศ และส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการแถลงข่าวเกี่ยวกับกิจกรรมของสำนักงาน ดำเนินการสร้างและกระชับความสัมพันธ์อันดีระหว่างสำนักงานกับบุคคลต่าง ๆ ในวงการสื่อมวลชน ประมวลข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกิจการของสำนักงาน เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่ เป็นศูนย์ประสานงานบริการ และแนะนำเกี่ยวกับความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมในด้านต่างประเทศให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ของสำนักงาน รวมทั้งการขอความช่วยเหลือต่างประเทศ พุทธการฝึกอบรมในต่างประเทศและรับผิดชอบเกี่ยวกับงานห้องสมุดและการศึกษาอบรมหรือสาธิตให้เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานรัฐบาล รัฐวิสาหกิจและเอกชนให้มีความเข้าใจถึงปัญหาความสำคัญตลอดจนการดำเนินงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

2.2.3 กองนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการพิจารณากำหนดนโยบายและพิจารณาจัดทำและเสนอแผนพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของภาคและเมืองและพิจารณาจัดทำและเสนอแผนป้องกันและแก้ไขความเป็นพิษของสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และพลังงาน รวมทั้งตลอดจนการประสานงานและประเมินผล

¹⁹ "ปัญหาสิ่งแวดล้อมและการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย," เรื่องเดิม.

2.2.4 กองวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่และความรับผิดชอบ เกี่ยวกับการศึกษาและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกันของสิ่งแวดล้อม เพื่อทราบผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการใช้ทรัพยากรอย่างหนึ่งว่าจะเกิดผลคือผลเสียต่อทรัพยากรอีกอย่างหนึ่งอย่างไร ทั้งนี้เพื่อได้ข้อมูลสำหรับกำหนดนโยบายการรักษาคูณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศและประเมินวัดผลที่เกิดขึ้นจากนโยบายนั้น ๆ และพิจารณาโครงการและแผนงานของประเทศเฉพาะเรื่องนี้อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

2.2.5 กองมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่และความรับผิดชอบ เกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นต้นว่า การกำหนดมาตรฐานคุณภาพของน้ำ อากาศ เสียง ความร้อน ฯลฯ และมีหน้าที่ในการพิสูจน์สิ่งเป็นพิษ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงสำหรับประกอบการพิจารณาตัดสินปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการรักษาคูณภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้แก่การสอดส่องดูแลการจัดการเกี่ยวกับสิ่งเป็นพิษทุกชนิดให้เป็นไปตามหลักการที่ถูกต้อง เพื่อมิให้สิ่งเป็นพิษเป็นอันตรายต่อชีวิตทรัพย์สิน และสภาพสิ่งแวดล้อมทั่วไป ทั้งนี้รวมถึงการผลิต การเก็บ และการใช้สิ่งเป็นพิษทุกชนิดและมีหน้าที่ในการให้คำปรึกษาแนะนำในการปฏิบัติงาน การยกย่องสิ่งเป็นพิษ โดยอาศัยหลักวิชาและประสบการณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ตลอดจนประสานงานการดำเนินการซึ่งมีอยู่ภายในสำนักงานและปฏิบัติอยู่ตามหน่วยราชการ หรือหน่วยงานเอกชนต่าง ๆ และพิจารณาหาทางปรับปรุงคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เสียให้ดีขึ้น

2.3 ผลการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ²⁰

2.3.1 งานวางแผนเพื่อพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

2.3.1.1 งานวางแผนได้แก่ การดำเนินงานในด้านการศึกษา

²⁰ เอกสารเผยแพร่ของสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี หน้า 5 - 15.

ปัญหาสิ่งแวดล้อมแขนงต่าง ๆ กำหนดแนวทางและนโยบายเพื่อการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ภายใต้การพิจารณาของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมเฉพาะเรื่อง ดังนี้

2.3.1.1.1 แนวทางนโยบายสิ่งแวดล้อมเรื่องน้ำ

2.3.1.1.2 แนวทางและนโยบายสิ่งแวดล้อมเรื่อง

การใช้ที่ดิน

2.3.1.1.3 แนวทางและนโยบายสิ่งแวดล้อมเรื่อง

อากาศ

2.3.1.1.4 แนวทางและนโยบายสิ่งแวดล้อมเรื่อง

เสียง

2.3.1.1.5 แนวทางและนโยบายสิ่งแวดล้อมเรื่อง

การตั้งถิ่นฐาน และการกระจายตัวของประชากร

2.3.1.1.6 แนวทางและนโยบายสิ่งแวดล้อมเรื่อง

อนุรักษ์ธรรมชาติและศิลปกรรม

2.3.1.1.7 แนวทางและนโยบายในการให้การ

ศึกษาและประชาสัมพันธ์

2.3.1.1.8 แนวทางและนโยบายในก้านกฎหมาย

2.3.1.2 งานศึกษากำหนดแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

2.3.1.2.1 ศึกษาโครงการถนนลอยฟ้าของกรุงเทพมหานคร โดยเสนอให้ ก.ท.ม. ทำการศึกษาระบบขนส่งเส้นทางและข้อมูลอื่น ๆ โดยละเอียด เพื่อนำมาเป็นข้อพิจารณาการกระทบสิ่งแวดล้อมต่อไป

2.3.1.2.2 ศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมของระบบขนส่งมวลชนตามโครงการทางพิเศษฯ ขอความร่วมมือ

2.3.1.2.3 สสำรวจโรงงานอุตสาหกรรมในเขตพืษยาอำเภอบางละมุง และบริเวณใกล้เคียงเพื่อแก้ไขปัญหการทำลายสภาพแวดล้อม อันเป็น

แหล่งท่องเที่ยวที่เกิดจากการปล่อยของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม

2.3.1.2.4 ศึกษา การเพิ่มความหนาแน่น การ
ก่อสร้างอาคารและการทำลายสิ่งแวดล้อมของชุมชน ของโรงงานในแต่ละเขตของ ก.ท.ม.
เพื่อจัดทำรายงานอันเป็นแนวทางสำหรับการพิจารณาการวางแผนการใช้ที่ดินที่จะจัดปัญหา
ด้านสิ่งแวดล้อม

2.3.1.2.5 ศึกษาภาวะการเสื่อมโทรมของสภาพ
แวดล้อม เนื่องจากขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลเพื่อหามูลเหตุการก่อสร้างอาคาร และการ
กำจัดขยะมูลฝอยของ ก.ท.ม.

2.3.1.2.6 ศึกษาการแยกประเภทของอุตสาหกรรม
ตามลักษณะการผลิตของเสีย

2.3.1.2.7 ศึกษาสิ่งแวดล้อมชายฝั่งทะเลและบริเวณ
หาดพิทยา

2.3.1.2.8 ศึกษาสิ่งแวดล้อมบริเวณรอบเกาะภูเก็ต

2.3.1.2.9 ศึกษาสิ่งแวดล้อมบริเวณอ่าวไทยตอนบน

2.3.1.2.10 ศึกษาการนำน้ำที่ไหลเข้ามาใช้ประโยชน์
ในการค่าน้ำเค็มในแม่น้ำเจ้าพระยาเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำดิบให้การประปา

2.3.1.2.11 ศึกษาหาปริมาณยากำจัดศัตรูพืชในแหล่ง
น้ำธรรมชาติ

2.3.1.2.12 สํารวจ วัดระดับเสียงของขบวนการ
พาหนะบนท้องถนนบางสายในเขต กรุงเทพมหานคร

2.3.1.2.13 วางผังการจัดชุมชน และการใช้ที่ดินใน
พื้นที่ปฏิรูปอำเภอเกาะมาบตาพาด จังหวัดนครนายก ตามที่สำนักงานปฏิรูปที่ดินขอความร่วมมือ

2.3.1.2.14 ศึกษาสำรวจสภาพแวดล้อมบริเวณเกาะ
ล้านร่วมกับ อ.ส.พ.

2.3.1.2.15 ศึกษาและสำรวจสิ่งแวดล้อมบริเวณ

สถานตากอากาศบางแสน

2.3.2 งานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

2.3.2.1 งานพิจารณาผลกระทบจากโรงงานไฟฟ้าปรมาณู

2.3.2.2 วิเคราะห์ผลกระทบด้านเศรษฐศาสตร์และสังคมจากการสร้างท่าเรือ และโครงการพัฒนาบริเวณทะเลสาบสงขลา

2.3.2.3 วิเคราะห์ผลกระทบด้านนิเวศวิทยาของทะเลสาบสงขลา ร่วมกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2.3.2.4 ศึกษาผลกระทบจากการสูบน้ำบาดาลในเขตกรุงเทพฯ

2.3.2.5 จัดทำแนวทางการรายงานสภาพสิ่งแวดล้อมของการสร้างโรงงานเพื่อการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

2.3.2.6 ประเมินผลกระทบจากการเน่าเสียของแม่น้ำแม่กลอง

2.3.3 งานวิจัยสภาพและกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม

2.3.3.1 กำหนดขอบเขตการศึกษา เพื่อวางมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามโครงการดูแม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่าง

2.3.3.2 ศึกษาการจัดสร้างนิคมอุตสาหกรรมของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย รวมถึงการกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตการนิคมอุตสาหกรรม

2.3.3.3 สำรวจและเก็บข้อมูลเบื้องต้น เพื่อการกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพิทยาและเพื่อการกำหนดโครงการศึกษาภาวะสิ่งแวดล้อมบริเวณชายฝั่งทะเล

2.3.3.4 ศึกษารวบรวมข้อมูลด้านแหล่งน้ำจากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาและวางแผนการจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการประปา

2.3.3.5 ศึกษาสภาพแวดล้อม โดยทั่วไปของแม่น้ำปรางบุรีและหาสาเหตุของความเน่าเสียของลำน้ำ เพื่อใช้ในการกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม

แวดล้อม

2.3.3.6 ศึกษาด้านอากาศโดยประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ และร่วมกับกองบังคับการตำรวจจราจรและบริษัทมหานครขนส่ง จำกัด ในเรื่องการจัดคิวรถจากยานพาหนะ

2.3.3.7 ศึกษาภาพถ่ายทางอากาศจากดาวเทียมร่วมกับสำนักคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ และใช้ประโยชน์ในการวางแผนแก้ไขปัญหาลิ่งแวดล้อมของประเทศ

2.3.3.8 พิสูจน์สภาพตามคำร้องเรียนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง เรื่องการขุดลอกร่องน้ำ ปากแม่น้ำกันตรัง จังหวัดตรัง

2.3.3.9 พิสูจน์สภาพตามข้อร้องทุกข์ เรื่องเรือคุดทรายของบริษัทตาเคียน-ไทยเดเวลอปเม้นท์ จำกัด ที่ตำบลบางแสน จังหวัดชลบุรี

2.3.3.10 ศึกษารวบรวมข้อมูลสำหรับเป็นแนวทางในการกำหนดมาตรฐานชั่วคราวของสารเป็นพิษในน้ำ ที่ใช้เพื่อการสาธารณสุขภาค

2.3.3.11 ดำรวจข้อมูลเบื้องต้น เรื่องมาตรฐานน้ำทิ้ง ของโรงงานสุรา

2.3.4 งานแก้ไขปัญหาลิ่งแวดล้อม เป็นงานพิจารณาและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับลิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นแล้ว ซึ่งได้รับคำร้องเรียนจากส่วนราชการและเอกชน ส่วนใหญ่เป็นงานแก้ปัญหาลิ่งเฉพาะหน้า ซึ่งดำเนินงานในรูปการเสนอแนะแนวทางแก้ไข เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพลิ่งแวดล้อมที่กำหนดขึ้น ซึ่งอาจกระทำไ้ทันที ไ้แก่

2.3.4.1 พิสูจน์สภาพน้ำทิ้ง ซึ่งโรงงานเครื่องกระป๋อง ชินตังฮึง ตั้งเขตผักและน้ำเสียลงคลองควาคนอง แล้วแจ้งให้กรมอนามัยและกรมโรงงานอุตสาหกรรมควบคุม

2.3.4.2 พิจารณาการขออนุญาตเปิดกิจการของโรงงานน้ำตาลนครปฐม อุตสาหกรรม อำเภอบางแสน จังหวัดนครปฐม ซึ่งยังไม่มีระบบกำจัดของเสียที่ถูกต้อง

2.3.4.3 ตรวจสอบระบบกำจัดน้ำเสียของโรงงานไทยอาชีพ

โซคาไฟ

2.3.4.4 เสนอเรื่องให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมสั่งปิดโรงงาน
วุ่นเซ็น นครชัยศรี ปล่อยน้ำทิ้งลงสู่แม่น้ำนครชัยศรี และปล่อยกากน้ำ
ขี้โคลนทิ้งตามลำน้ำท่าหลวง

2.3.4.5 ตรวจสอบระบบกำจัดน้ำทิ้งโรงงานอุตสาหกรรมที่
ปล่อยน้ำทิ้งลงคลองเปรมประชากร ทำให้น้ำในคลองเกิดเน่าเสียที่โรงงาน
กระดาษหัตถ์สี โรงงานยูเนียนโซคา โรงงานแป๊ะปี่ โรงงานผลิตกั๊วะที่โพธิ์
ไมศัล ฯลฯ

2.3.4.6 ตรวจสอบสภาพโรงงานสินชัย ปลาปัน ปล่อยกลิ่นเหม็น
ทำให้ชาวบ้านได้รับความเดือดร้อน

2.3.4.7 ศึกษาลักษณะโรงงานซีอีวรสโอะชา ปทุมวัน ปล่อยกลิ่น
เหม็นทำให้ชาวบ้านได้รับความเดือดร้อน

2.3.4.8 ให้คำแนะนำโรงงานทอผ้าบางเขน หอยเสนา นิมม 2
เรื่องเสียง เครื่องจักรรบกวนชาวบ้านตลอด 24 ชั่วโมง

2.3.4.9 เสนอแนะวิธีแก้ไขกรณี โรงงานทำเชือกพลาสติกที่
ดินแดง ได้เก็บเครื่องจักรส่งเสียงรบกวนชาวบ้านข้างเคียง

2.3.4.10 เสนอแนะวิธีแก้ไขกรณี โรงงานทอรถยนต์ที่ถ้ำเข็กน้ำ
ส่งเสียงรบกวนชาวบ้านข้างเคียง

2.3.4.11 ตรวจสอบข้อเท็จจริง และให้คำแนะนำในกรณีโรงงาน
ทำหมอนรถยนต์ ปล่อยน้ำทิ้งลงคลองบางนา

2.3.4.12 เสนอแนะวิธีแก้ไขและวิธีกำจัดกากผงธุรสของโรงงาน
ผลิตผงธุรสสายโม่โม่โม่โม่ จากกัก ซึ่งนำไปทิ้งข้างฟาร์มไก่ ทำให้ไก่ตาย

2.3.4.13 ตรวจสอบสภาพและร่วมพิจารณาการเปิดดำเนินการ
ของโรงงานเอเชียอุตสาหกรรมหลอดไฟ

2.3.4.14 พิจารณาเรื่องน้ำมันรั่วจากท่อขนส่งน้ำมันของโรงกั้น
ต้มมีทจากบางจากไปโรงจักรพระนครใต้ พระประแดง

2.3.4.15 พิจารณาและเสนอให้กรมป่าไม้ดำเนินการเรื่องการ
บูรณะฟื้นฟูสภาพของวัดใบล้อม จังหวัดปทุมธานี

2.3.5 งานป้องกันมิให้เกิดปัญหาทางคาน้ำสิ่งแวดล้อม ส่วนใหญ่เป็นงาน
ที่ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานปฏิบัติ เพื่อป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นหรือรุนแรงขึ้น รวมทั้งงาน
ที่ได้รับคำร้องเรียนจากเอกชน แต่ลักษณะของงานจะทำการแก้ไข ในพื้นที่ยังมีได้ต้องใช้
เวลาในการศึกษา วิเคราะห์ปัญหาและหาแนวทางเพื่อป้องกัน ใ้แก่

2.3.5.1 พิจารณาการขอสัมปทานของบริษัท สหคสิกิจวิศวกรรม
จำกัด ที่เกาะเสม็ด (เกาะแก้วพิศดาร)

2.3.5.2 พิจารณาการขอสัมปทานบริษัทขอประทานซีเมนต์
จำกัด ในการเจาะดินปูนบนเขาเจ้าฉาย อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบุรี

2.3.5.3 กำหนดมาตรการป้องกันการทำลายทรัพยากรขององค์พระปฐม
เจดีย์

2.3.5.4 พิจารณาการให้สัมปทานที่ดินภูเขาที่หอคมทองกลาง
จังหวัดระยอง ซึ่งบริษัทวังแก้วขอเช่า โดยพิจารณาสภาพแวดล้อมและวางหลักเกณฑ์ใน
การให้สัมปทานเพื่อป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

2.3.5.5 พิจารณาการให้สัมปทานที่ดินภูเขา ในเขตอำเภอบางละมุง
ชลบุรี ซึ่งบริษัทพนารักษ์ขอเช่าโดยพิจารณาสภาพแวดล้อมและวางหลักเกณฑ์ในการให้
สัมปทานเพื่อป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสำคัญของแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ

2.3.5.6 ศึกษาเพื่อวางมาตรการป้องกันการทำลายทรัพยากรขององค์พระ
นอน วัดโพธิ์

2.3.5.7 ให้คำแนะนำเรื่องการใช้ที่ดินเพื่อปลูกหมอนเลี้ยงไหม
ในนิคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความต้องการของกรมประชาสงเคราะห์

2.3.5.8 กำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมของโรงงาน
เอเชียอุตสาหกรรมหลอดไฟเป็นมาตรฐานชั่วคราวเพื่อป้องกัน

2.3.5.9 ศึกษาเรื่องการทำเหมืองแร่ อันจะมีผลกระทบคือสิ่งแวดล้อมและนำข้อมูลมาเพื่อใช้ในการกำหนดมาตรฐานและมาตรการควบคุมการทำเหมือง

2.3.5.10 พิจารณาศักยภาพการขออนุมัติตั้งโรงงานของบริษัทไทย
แลมป์ จำกัด เพื่อหาข้อเสนอนี้และมาตรการป้องกันปัญหาความเสื่อมโทรมของสภาพ
แวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นได้

2.3.5.11 ศึกษาและสำรวจเพื่อพิจารณาการขออนุญาตปล่อย
น้ำทิ้งที่ออกจากระบบกำจัดน้ำเสียลงสู่คลองชลประทานรังสิตของโรงงานเพ็ญ โฟล์ด
เอสเตอร์ จำกัด

2.3.5.12 ศึกษาเรื่องการจัดน้ำทิ้งจากโรงงานแป้งมันสำปะหลัง
ในทางเศรษฐศาสตร์ และเทคโนโลยีร่วมกับโรงงานแป้งมันสำปะหลัง จังหวัดระยอง

2.3.5.13 พิจารณาเรื่องรางวัลทุกชั้นบุกรุกที่สาธารณชนชายทะเล
อำเภอกรีนราชา จังหวัดชลบุรี

2.3.5.14 พิจารณาเรื่องการระบดย่อยหิน ที่บริเวณเขาสูง
จังหวัดราชบุรี

2.3.6 งานสร้างความเข้าใจในปัญหาสิ่งแวดล้อมกับประชาชน สำนักงานฯ
ได้เน้นและถือว่างานสร้างความเข้าใจด้านสิ่งแวดล้อมกับประชาชนเป็นเรื่องสำคัญยิ่งใน
รอบปีที่ผ่านมามีดำเนินงานไป ในส่วนที่สำคัญดังนี้

2.3.6.1 ด้านการให้ความรู้และฝึกอบรม

2.3.6.1.1 บรรยายเรื่องวิชาการสิ่งแวดล้อม ใน
มหาวิทยาลัย องค์การของรัฐ ภาคเอกชน โรงเรียน และสมาคมทั่วไปเฉลี่ยเดือนละ 4 ครั้ง

2.3.6.1.2 จัดทำและแจกเอกสารวิชาการทาง
สิ่งแวดล้อมเป็นจำนวน 1,500 ฉบับ

2.3.6.1.3 เผยแพร่ความรู้และการดำเนินงานด้าน

สิ่งแวดล้อมของรัฐบาลในรูปของหนังสือพิมพ์ ฉบับพิเศษ 3 ครั้ง เนื่องในโอกาสต่าง ๆ คาดว่าได้เข้าถึงประชาชนประมาณ 4 แสนคน

2.3.6.1.4 จัดห้องสมุดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเพื่อให้บริการแก่หน่วยราชการและประชาชนทั่วไป

2.3.6.2 คำนการประชาสัมพันธ์

2.3.6.2.1 จัดนิทรรศการด้านสิ่งแวดล้อม ในการประชุมใหญ่ระดับชาติ 2 ครั้ง

2.3.6.2.2 คำเนิการในโครงการค้ำการใช้โศดทัศนากการเพื่อเผยแพร่ปัญหาสิ่งแวดล้อมจัดสร้างภาพยนตร์ 3 เรื่อง และกำลังอยู่ในโครงการดึก 4 เรื่อง

2.3.6.2.3 เสนอข้อมูล ข่าวสาร กิจกรรมค้ำสิ่งแวดล้อมได้แก่ ประชาชนและสื่อมวลชนเป็นประจำ

2.3.7 งานประชุมและสัมมนาระหว่างประเทศ

2.3.7.1 ประชุมคณะมนตรีประศาสน์การของโครงการสิ่งแวดล้อมสหประชาชาติ ณ กรุงไนโรบี ประเทศเคนยา

2.3.7.2 ประชุมเตรียมการประชุมเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานมนุษย์ ณ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

2.3.7.3 ประชุมองค์การสหประชาชาติ เกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานมนุษย์ ณ เมืองแวนคูเวอร์ ประเทศแคนาดา

2.3.7.4 ประชุมเรื่อง ระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ณ นครซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย

2.3.7.5 สัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานมนุษย์ ณ เมืองบันดง ประเทศอินโดนีเซีย

2.3.7.6 ประชุมเรื่อง Role of Local and Regional Government in Improving The Environment of Human Settlements.

ที่เมืองโกเบ ประเทศญี่ปุ่น

2.3.7.7 ประชุมสัมมนาในสาขาวิชา Environment Executing

ที่ประเทศญี่ปุ่น

2.3.7.8 สัมมนาทางสาขา Environmental Engineering
water Pollution Control ที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น

2.3.7.9 ประชุมเรื่อง The Top Management Symposium
on Environment ที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น

2.3.7.10 ประชุมสหภาพระหว่างประเทศเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติที่เจนีวา ประเทศสวิสเซอร์แลนด์

2.3.7.11 สัมมนาคาน Environment Aspects of Development
สถาบันพัฒนาแห่งเอเชีย

2.3.7.12 เป็นผู้แทนประเทศในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ประจำปี
ปี 2519

2.3.7.13 ทำหน้าที่ในฐานะผู้แทนประเทศเจ้าภาพ ในการจัดให้
มีการจัดงานในประเทศไทย ตามโครงการงานเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานมนุษย์ สำหรับประเทศ
ในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ประจำปี 2519

3. กองควบคุมสิ่งแวดล้อมโรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

กองควบคุมสิ่งแวดล้อมโรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม มีหน้าที่ดำเนินการ
ควบคุมป้องกันมิให้เกิดสภาวะสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ อันเนื่องมาจากโรงงานอุตสาหกรรมโดย
กำหนดมาตรการเงื่อนไข วิธีกำจัดสิ่งโสโครกจากโรงงานอุตสาหกรรมตามหลักวิชาการ
โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2518
หรือเพื่อให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงฯ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) รวมทั้งปฏิบัติการควบคุม
ตรวจสอบโรงงานให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วย พ.ศ. 2510 ด้วย โดยมีขอบข่าย
ควบคุมทั้งโรงงานของเอกชนและรัฐวิสาหกิจด้วยเกือบทุกประเภท โดยมีโรงงานที่ได้จัด

ทะเบียนขึ้นกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม รวมทั้งสิ้น 40,000 โรงงาน²¹

3.1 หน้าที่และความรับผิดชอบของกองควบคุมสิ่งแวดล้อมโรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม²² มีดังนี้

3.1.1 ควบคุม ตรวจสอบและติดตามผล เพื่อป้องกันมิให้เกิดภาวะสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ อันเนื่องมาจากน้ำทิ้ง อากาศเสีย สิ่งปฏิกูล เขม่าควัน ก๊าซ ความร้อน และเสียง ฯลฯ จากโรงงานอุตสาหกรรม

3.1.2 กำหนดมาตรการ เงื่อนไข วิธีการกำจัดสิ่งโสโครกจากโรงงานอุตสาหกรรมตามหลักวิชาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 และที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2518

3.1.3 ปฏิบัติงานควบคุม ตรวจสอบและติดตามผลให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติวัตถุที่มีพิษ พ.ศ. 2510

3.1.4 ให้คำปรึกษา แนะนำทางด้านวิชาการในการออกแบบระบบกำจัดสิ่งโสโครกจากโรงงานอุตสาหกรรม

3.1.5 ทำการศึกษาวิเคราะห์ วิจัย ระบบโรงกำจัดน้ำทิ้งจากแบบจำลองของโรงงานต้นแบบ (Pilot Plant) เกี่ยวกับน้ำเสียจากโรงงานต่าง ๆ เพื่อหาข้อมูลในการออกแบบที่ถูกต้องตามหลักวิชาการและประหยัดเพื่อจะได้แนะนำให้กับโรงงานสำหรับเป็นแนวทางในการกำจัดน้ำเสีย

3.1.6 ให้คำแนะนำการแก้ปัญหา น้ำทิ้ง และสิ่งแวดล้อมเป็นพิษแก่โรงงานอุตสาหกรรมที่เป็นของรัฐวิสาหกิจ

²¹ วิสิทธิ์ น้อยพันธุ์, "ปัญหาและอุปสรรคที่กองควบคุมสิ่งแวดล้อมโรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมประสบ," รายงานการสัมมนาปัญหาสถานะแวดล้อมกับการอุตสาหกรรม วันที่ 22-24 มกราคม 2519 หน้า 207.

²² เรื่องเดียวกัน, หน้า 208.

3.1.7 ทำการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อวางมาตรการและป้องกันให้สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรมและคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

3.1.8 วางโครงการและแผนงาน เพื่อให้อุตสาหกรรมภายในประเทศขยายตัวอย่างกว้างขวาง แต่เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษน้อยที่สุด

3.2 กองทุนสิ่งแวดล้อมโรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม แบ่งสายงานออกเป็น 6 ส่วน เพื่อให้มีความคล่องตัวในการปฏิบัติงานและเป็นไปตามนโยบายของทางราชการ คือ²³

3.2.1 งานธุรการมีหน้าที่ดังนี้²⁴

3.2.1.1 การจัดทำหนังสือราชการจากทุกฝ่ายของกองทุนสิ่งแวดล้อมโรงงาน เกี่ยวกับปัญหาการตั้ง ขยาย ย้ายโรงงาน คำสั่งให้โรงงานแก้ไขปรับปรุงเกี่ยวกับระบบการกำจัดน้ำทิ้ง อากาศเสีย ฝุ่น เหมะควัน กลิ่น และเสียง ซึ่งก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ คำสั่งให้โรงงานหยุดประกอบกิจการโรงงานในกรณีที่เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ และอื่น ๆ ซึ่งมีถึงโรงงานเพื่อการควบคุม ตรวจสอบป้องกันมิให้เกิดภาวะสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ และเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2518

3.2.1.2 การจัดทำหนังสือราชการเพื่อขอความร่วมมือ คัดต่อขอความเห็น ทอรับ ฯลฯ กับหน่วยราชการทั้งภายในและภายนอกกระทรวงฯ

3.2.1.3 การจัดทำงบประมาณ และขออัตรากำลังเพิ่มประจำปี

3.2.1.4 การจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานของกองทุนสิ่งแวดล้อมโรงงานประจำปี 4 เดือนต่อครั้ง

²³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 208 - 209.

²⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 209 - 210.

3.2.1.5 การจัดทำรายงานการประชุมของฝ่ายต่าง ๆ และของคณะทำงานฯ ซึ่งปกติจะประชุมสัปดาห์ละ 2 ครั้ง เป็นการสรุปผลของคณะทำงานในการพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับโรงงานเพื่อการขออนุญาตตั้ง ขยาย ย้าย แก้ไข ปรับปรุง หยุดการประกอบกิจการ ยกให้ใบอนุญาต ฯลฯ เพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 และแก้ไขเพิ่มเติมปี พ.ศ. 2518

3.2.1.6 การจัดทำเอกสารรายงานเพื่อการส่งตัวอย่างน้ำทิ้ง ซึ่งเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งจากการตรวจสอบโรงงานของเจ้าหน้าที่ทั้งปกติและทั้งที่ได้รับการร้องเรียน เพื่อให้กรมวิทยาศาสตร์วิเคราะห์ (เพราะห้องวิเคราะห์ของกองควบคุมสิ่งแวดล้อมโรงงานฯ อยู่ในระหว่างดำเนินการจัดซื้ออุปกรณ์วิทยาศาสตร์) และเก็บรวบรวมผลวิเคราะห์เพื่อการพิจารณาของโรงงานต่าง ๆ ตามที่เจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบมา

3.2.1.7 การจัดเก็บรักษาเอกสาร หนังสือราชการ เรื่องเดิมของโรงงานต่าง ๆ ระหว่างมีคำสั่งดำเนินเรื่องอยู่ของกองควบคุมสิ่งแวดล้อมโรงงานตามงานประจำของทุกฝ่าย

3.2.1.8 การเบิกจ่ายและจ่ายพัสดุต่าง ๆ เกี่ยวกับเครื่องมือสำนักงานและการเก็บรักษาพัสดุทุกชนิด ตลอดจนทรัพย์สินทางราชการของกองควบคุมสิ่งแวดล้อมโรงงาน

3.2.1.9 จัดทำเอกสารทางวิชาการ ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมฉบับที่ 2 โครงการแมน้ำดอง โครงการแมน้ำท่าจีน โครงการแมน้ำเจ้าพระยา ฯลฯ เพื่อการปฏิบัติงานของทุกฝ่ายและเพื่อแจกให้โรงงาน สื่อมวลชน ส่วนราชการอื่น ๆ ตลอดจนนักศึกษาเข้ามาติดต่อเพื่อการศึกษา ค้นคว้า สัมมนา จัดทำรายงาน ปัญหาเกี่ยวกับภาวะสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ

2.2.2 ฝ่ายโครงการ ฝ่ายวางแผนโครงการมีหน้าที่ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลทางวิชาการที่อยู่ในเขตของงานที่ตนรับผิดชอบ เพื่อวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาสังแวดล้อมเป็นพิษ จากโรงงานอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ตลอดจนการออกตรวจสอบให้คำแนะนำหรือสั่งการแก้ไข เพื่อควบคุมและติดตามผล (Monitoring) โรงงานที่

อยู่ในเขตรับผิดชอบอย่างใกล้ชิดตลอดเวลาอีกด้วย ให้เป็นไปตามนโยบายของทางราชการ โดยจะแบ่งออกเป็นโครงการต่าง ๆ รวม 8 โครงการในระบายนี้นอกจากนี้ยังดำเนินการ ทำโครงการเร่งด่วน เฉพาะอย่างเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย หรือบรรเทาความเดือดร้อนแก่ประชาชน อันเนื่องมาจากโรงงานอุตสาหกรรมอีกด้วย โดยมีเป้าหมายในการจัดทำโครงการดังนี้คือ²⁵

3.2.2.1 ศึกษาสภาพของลำน้ำตลอดเวลา เพื่อให้สามารถ คาดการณ์ล่วงหน้าได้ และวางมาตรการแก้ไขที่เป็นจำเป็น เพื่อรักษาคุณภาพแม่น้ำไว้ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

3.2.2.2 ควบคุมโรงงานอุตสาหกรรมมิให้ปล่อยความสกปรก ลงลำน้ำ จนเกินกว่าความสามารถของแม่น้ำที่จะรับภาระฟอกตัวเองตามธรรมชาติได้

3.2.2.3 ศึกษาและวางแผนและเสนอแนะทำเลที่เหมาะสม สำหรับจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรม หรือจัดยานนิคมอุตสาหกรรมในลุ่มน้ำ โดยที่จะสามารถ ควบคุมไม่ก่อให้เกิดปัญหาน้ำเสียได้ แผนงานตามลำดับขั้นตอนสำหรับโครงการต่าง ๆ พอ จะสรุปได้ดังนี้

3.2.2.3.1 ทำการสำรวจสภาพ คุณภาพ และปริมาณ ของน้ำในแม่น้ำต่าง ๆ ณ จุดต่าง ๆ เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน (Existing Condition) เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนงานต่อไป

3.2.2.3.2 สำรวจโรงงานต่าง ๆ บนริมฝั่งแม่น้ำ ว่าโรงงานแต่ละโรงได้ปล่อยน้ำเสียลงสู่แม่น้ำ โดยความเข้มข้น (Quality) เท่าใด และมีปริมาณ (Quantity) มากน้อยเพียงใด หึ่งที่ปล่อยลงทางตรงและทางอ้อม เช่น ผ่านลำราง หรือคลองก่อนไหลลงสู่แม่น้ำ

3.2.2.3.3 นำข้อมูลที่สำรวจได้มาคำนวณหาโอกาส

²⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 210.

ที่จะเกิดปัญหาน้ำเน่าเสียในแม่น้ำเมื่อเทียบกับอัตราน้ำไหลของแม่น้ำในฤดูต่าง ๆ โดย
คำนวณเปรียบเทียบระหว่าง BOD. Loading จากโรงงานกับความความสามารถในการฟอก
ตัวเองตามธรรมชาติ (Assimilation) ของแม่น้ำ

3.2.2.3.4 ศึกษาปริมาณของของเสียซึ่งอาจจะระบาย
ลงสู่แม่น้ำ จากงานเรือนที่พักอาศัย ทอระบายน้ำเทศบาลหรือสุขาภิบาล ตลอดจนขยะมูล
ฝอยและการกระจายที่อยู่อาศัยของประชากรในลุ่มน้ำนั้น เพื่อคูนแนวโน้มของผู้แทนที่จะสร้าง
ปัญหาน้ำเสียให้แก่ลุ่มน้ำ

3.2.2.3.5 ^{๑๗}คำนวณสภาพของการลดค่าออกซิเจน
ในแม่น้ำต่าง ๆ ณ จุดต่าง ๆ กัน และอัตราการฟอกตัวเองตามธรรมชาติ (self
purification) เพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตให้ตั้งหรือขยาย หรือย้ายโรงงาน
ในอนาคตและประกอบการพิจารณาสั่งการแก้ไขโรงงาน เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการปรับ
ปรุงคุณภาพแม่น้ำควบคู่กันไป

3.2.2.3.6 ทำงานประสานงานกับกรมชลประทาน
กระทรวงสาธารณสุข กรมประมง และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นต้น เพื่อ
จัดการโดยวิธีใดวิธีหนึ่งให้ได้มาซึ่งผลลัพธ์ทาง เศรษฐกิจที่ดีที่สุดและสร้างสิ่งแวดล้อมบริเวณ
ลุ่มน้ำให้มีคุณภาพดีที่สุด

หัวหน้าโครงการเร่งด่วนเฉพาะอย่าง มีหน้าที่รับผิดชอบ
ขอโครงการเร่งด่วนซึ่งเกิดปัญหาที่ต้องศึกษาค้นคว้าเพื่อดำเนินการและวางมาตรการ
แก้ไขอย่างทันท่วงที เพื่อป้องกันมิให้ปัญหาสิ่งแวดล้อม เป็นพิษแพร่ขยายออกไปอย่างกว้าง
ขวางได้ เป็นต้น

3.2.3 ฝ่ายปฏิบัติการน้ำทิ้ง ฝ่ายปฏิบัติการน้ำทิ้งมีหน้าที่ควบคุมและตรวจ
สอบคุณภาพน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม วางมาตรการและวิธีการกำจัดสิ่งโสโครก
ตรวจศึกษาข้อมูลรวมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำในการออกแบบระบบปรับคุณภาพน้ำทิ้งแก่
โรงงานที่ขอตั้งใหม่ และขยายกิจการ หรือต่ออายุใบอนุญาต แบ่งออกเป็น 2

หน่วย คือ²⁶

3.2.3.1 หน่วยควบคุมคุณภาพน้ำทิ้ง มีหน้าที่

3.2.3.1.1 พิจารณาทำเล สถานที่ตั้ง ขยาย ย้าย โรงงานประเภทที่มีน้ำทิ้งเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม

3.2.3.1.2 พิจารณารายการคำนวณ แบบแปลน การปรับคุณภาพน้ำทิ้ง เพื่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ

3.2.3.1.3 พิจารณากำหนดมาตรการ หลักเกณฑ์ หรือเงื่อนไขในการควบคุมคุณภาพน้ำทิ้งก่อนอนุญาตให้ตั้ง ขยาย ย้าย โรงงาน

3.2.3.1.4 ให้คำปรึกษาแนะนำการออกแบบระบบ ปรับปรุงคุณภาพน้ำทิ้ง เพื่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ

3.2.3.2 หน่วยตรวจน้ำทิ้ง มีหน้าที่

3.2.3.2.1 ตรวจสอบและติดตามผลเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาต ตั้ง ขยาย ย้าย โรงงานปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข หรือวิธีการที่ได้กำหนดไว้ ก่อนออก ใบอนุญาตให้เปิดประกอบกิจการได้และต่ออายุใบอนุญาต

3.2.3.2.2 ตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งของโรงงานที่ได้รับ อนุญาตให้ประกอบกิจการตามปกติ Regular Inspection และให้คำแนะนำ สั่งการ แก้ไขให้เป็นไปตามประกาศ หรือกฎกระทรวงฯ ตามพระราชบัญญัติโรงงาน

3.2.3.2.3 ตรวจสอบติดตามผลตามที่ใดสั่งการให้แก้ไข หรือปรับปรุงไว้

3.2.3.2.4 พิจารณาเสนอให้ค่าเป็นคดีกับเจ้าของ โรงงานที่ฝ่าฝืนกฎหมาย

3.2.4 ฝ่ายสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ฝ่ายสิ่งแวดล้อมเป็นพิษมีหน้าที่ควบคุม

²⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า 211.

และตรวจสอบภาวะสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ทางด้านอากาศเสีย สิ่งปฏิกูล วัชพืชมียะ เหมากวัน ฝุ่น กลิ่น ความร้อน เสียง ฯลฯ จากโรงงานอุตสาหกรรมมาวางมาตรการกำจัดศึกษา ข้อมูล รวมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำในการออกแบบระบบกำจัดสิ่งเป็นพิษดังกล่าว แก่โรงงาน ขอตั้งใหม่ และขยายกิจการหรือต่ออายุใบอนุญาต แบ่งออกเป็น²⁷

3.2.4.1 หน่วยควบคุมสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ มีหน้าที่

3.2.4.1.1 พิจารณาทำเลสถานที่ตั้ง ขยาย ย้าย โรงงานประเภทที่มีอากาศเสีย สิ่งปฏิกูล วัชพืชมียะ เหมากวัน ฝุ่น กลิ่น ความร้อน เสียง ฯลฯ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม

3.2.4.1.2 พิจารณารายการคำนวณ แบบแปลน การกำจัดสิ่งเป็นพิษ หรือกับทรายต่าง ๆ เพื่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ

3.2.4.1.3 กำหนดมาตรการ หลักเกณฑ์ หรือเงื่อนไข ในการควบคุมสิ่งเป็นพิษต่าง ๆ ก่อนจะอนุญาตให้ตั้ง ขยาย ย้ายโรงงาน

3.2.4.1.4 ให้คำปรึกษา แนะนำ การออกแบบระบบ กำจัดสิ่งเป็นพิษต่าง ๆ เพื่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ

3.2.4.2 หน่วยตรวจสอบสิ่งแวดล้อมเป็นพิษมีหน้าที่

3.2.4.2.1 ตรวจสอบและติดตามผลเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาต ตั้ง ขยาย ย้าย โรงงานปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข หรือวิธีการที่ได้กำหนดไว้ ก่อนออก ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการตามปกติ

3.2.4.2.2 ตรวจสอบสิ่งเป็นพิษต่าง ๆ ของโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการตามปกติ (Regular Inspection) และให้คำแนะนำสั่ง การแก้ไขให้เป็นไปตามประกาศ หรือกฎกระทรวงฯ ตามพระราชบัญญัติวัชพืชมียะ

3.2.4.2.3 ตรวจสอบติดตามผลตามที่ได้ออกคำสั่งให้แก้ไข

²⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 212 - 213.

หรือปรับปรุงไว้

3.2.4.2.4 พิจารณาเสนอให้ดำเนินคดีกับเจ้าของ
โรงงานที่ฝ่าฝืนกฎหมาย

3.2.5 ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายวิชาการมีหน้าที่ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย เพื่อหาข้อมูลมาศึกษาและวางแผนป้องกัน แก้ไขปัญหาน้ำเสียและอากาศเสียจากโรงงาน อุตสาหกรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม และขอเสนอแนะของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ นอกจากนี้ยังทำการฝึกอบรมและประเมินผล เพื่อรวบรวม และทำสถิติข้อมูลเพื่อวางแผนป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิเศษ ในแผนงาน ระยะยาวอีกด้วย โดยแยกออกเป็น 2 หน่วยงานคือ²⁸

3.2.5.1 หน่วยวิเคราะห์

3.2.5.1.1 ทำการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง และอากาศเสียมาวิเคราะห์คุณภาพน้ำทิ้ง อากาศเสีย เขม่า ฝุ่น วัตถุมีพิษ กลิ่นและเสียงของโรงงาน อุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ เพื่อควบคุมให้โรงงานปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงงานโดยเคร่งครัด

3.2.5.1.2 ทำการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้ง หรือ อากาศเสีย เพื่อเป็นการศึกษาและเป็นข้อมูลบางอย่างเพื่อประกอบการออกแบบระบบกำจัด ให้เหมาะสมกับสภาวะของประเทศไทย

3.2.5.1.3 ทำการวิเคราะห์ตัวอย่างบางชนิด เพื่อ ติดตามผลและเป็นข้อมูลสำหรับการศึกษา เพื่อค้นแนวโน้มของปริมาณของเสียบางประเภท ซึ่งอาจเพิ่มขึ้นได้ในอนาคต เช่น ปะอศ เป็นต้น

3.2.5.1.4 ทำการวิเคราะห์และรายงานผลการ ตรวจตัวอย่างน้ำทิ้งหรืออากาศเสีย เพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการให้โรงงานปรับปรุง

²⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 214- 215.

แก้ไข หรือเพื่อเป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาประเมินคดีกับโรงงานอุตสาหกรรมที่ฝ่าฝืน

3.2.5.2 หน่วยวิจัยและประเมินผล

3.2.5.2.1 ทำการศึกษา ค้นคว้า เพื่อหาข้อมูลทางเทคนิค ให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลาและทันต่อเหตุการณ์ รวมทั้งทำการทดลองศึกษาจากโรงงานต้นแบบ (Pilot Plant) เพื่อหาข้อมูลที่เหมาะสมกับสภาพของเมืองไทย เช่น อัตราการย่อยสลายของของเสีย และหาค่าอัตราการเพิ่มออกซิเจนจากการใช้เครื่องมือกลชนิดต่าง ๆ

3.2.5.2.2 วางแผนระยะสั้น และระยะยาวเกี่ยวกับนโยบายการจัดตั้งโรงงานในต่าง ๆ เพื่อป้องกันมิให้เกิดผลเสียสิ่งแวดล้อม

3.2.5.2.3 ใช้จ่ายแนะนำทางวิชาการ ในการกำจัดของเสียแก่โรงงานอุตสาหกรรม และเจ้าหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้อง

3.2.5.2.4 ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานเองและวิศวกรประจำโรงงาน ให้ได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและตรงตามหลักวิชาการ

3.2.5.2.5 จัดสัมมนาทางวิชาการสิ่งแวดล้อม เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและปัญหาของโรงงานและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

3.2.5.2.6 จัดทำเอกสารทางวิชาการ และข้อมูลสถิติทางวิชาการให้ทันต่อเหตุการณ์อยู่ตลอดเวลา

3.2.5.2.7 ประเมินผลสรุปผลงานของฝ่ายต่าง ๆ เพื่อประกอบการพิจารณาประสานงานและวางแผนหลักในการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศตลอดจนวางนโยบายต่อไปในอนาคต

3.2.6 ฝ่ายปฏิบัติการพิเศษ มีหน้าที่ออกปฏิบัติการตรวจตามคำร้องเรียนจากหนังสือพิมพ์และจากประชาชน ฯลฯ ซึ่งเป็นงานที่ต้องการความเร่งด่วนที่สุด และต้องรีบดำเนินการสั่งการให้โรงงานปรับปรุงแก้ไขให้ทันท่วงทีพร้อมทั้งให้คำแนะนำ เพื่อเป็นการทุเลาความเดือดร้อนให้แก่ผู้ร้องเรียนนั้น ๆ หลังจากสั่งการแก้ไขปรับปรุงแล้วยังจะต้องตรวจติดตามผลอย่างใกล้ชิดอยู่ตลอดเวลาอีกด้วย เพื่อให้แน่ใจว่าได้บรรเทา

ความเค็ดครอนแลวจริง ก่อนทำการสรุปผลเพื่อชี้แจงชาวแจงแกญรอนเรียน ตลอดจน
 คำเนินการไกลเกลียดเพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดี และประนีประนอมซึ่งกันและกันระหว่าง
 ญรอนเรียนและโรงงานเช่น เชิญทั้งสองฝ่ายมาปรับความเข้าใจในปัญหา และแนวทางเพื่อ
 บรรเทาความเค็ดครอนในเวลาอันสมควร ตามควรแก่กรณี นอกจากนี้ยังต้องออกตรวจ
 สภาพโรงงาน เพื่อจัดทำประวัติโรงงานอุตสาหกรรมทุกประเภทในความรับผิดชอบเพื่อ
 วางแผนกำหนดเขต เพื่อกำจัดอุตสาหกรรมบางประเภทหรือวางแผนระยะยาว เพื่อย้าย
 อุตสาหกรรมบางประเภทตลอดจนการศึกษาหาข้อมูลเพื่อจัดกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียว
 กันให้อยู่ในบริเวณเดียวกัน และวางแผนเตรียมการโยกย้าย โรงงานอุตสาหกรรมบาง
 ประเภทออกจากย่านชุมชนเช่น ไปจัดตั้งรวมกันเป็นกลุ่มกอนในนิคมอุตสาหกรรมเป็นต้น
 โดยจะแบ่งเขตปฏิบัติการออกเป็น 5 เขตดังต่อไปนี้²⁹

3.2.6.1 หัวหน้าเขต 1 รับผิดชอบโรงงานอุตสาหกรรมในเขต
 กรุงเทพมหานครบางส่วนและภาคตะวันออก

3.2.6.2 หัวหน้าเขต 2 รับผิดชอบโรงงานอุตสาหกรรมในเขต
 กรุงเทพมหานครบางส่วนและภาคกลาง

3.2.6.3 หัวหน้าเขต 3 รับผิดชอบโรงงานอุตสาหกรรมในเขต
 กรุงเทพมหานครบางส่วนและภาคเหนือ

3.2.6.4 หัวหน้าเขต 4 รับผิดชอบโรงงานอุตสาหกรรมในเขต
 กรุงเทพมหานครบางส่วนและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.2.6.5 หัวหน้าเขต 5 รับผิดชอบโรงงานอุตสาหกรรมในเขต
 กรุงเทพมหานครบางส่วนและภาคใต้

²⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 216.

4. กองวิศวกรรมการขนส่ง กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม

4.1 กองวิศวกรรมการขนส่งแบ่งส่วนราชการ ดังนี้³⁰

- 4.1.1 งานธุรการ
- 4.1.2 งานมาตรฐานเครื่องอุปกรณ์การขนส่ง
- 4.1.3 งานซ่อมบำรุงรักษา
- 4.1.4 งานตรวจสภาพรถยนต์ ซึ่งยังแบ่งออกเป็น
  - 4.1.4.1 ตรวจสภาพรถบรรทุก
  - 4.1.4.2 ตรวจสภาพรถยนต์โดยสาร

4.2 หน้าที่และความรับผิดชอบของกองวิศวกรรมการขนส่งมีดังนี้³¹

- 4.2.1 การศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับมาตรฐานของเครื่องอุปกรณ์การขนส่ง การบำรุงรักษาซ่อมแซมและหาทางป้องกันแก้ไขความชำรุดเสียหายแก่เครื่องอุปกรณ์การขนส่ง
- 4.2.2 ทำการตรวจสภาพรถยนต์โดยสารประจำทาง รถยนต์รับจ้าง พิเศษ รถบรรทุกสินค้า
- 4.2.3 ควบคุมการก่อสร้างโรงงานตรวจสภาพรถยนต์ในส่วนภูมิภาค
- 4.2.4 เก็บเงินค่าธรรมเนียมการตรวจสภาพรถยนต์
- 4.2.5 มีหน้าที่ทำการศึกษาและวิจัยเสนอแนะแก่ผู้บังคับบัญชา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ประกอบการขนส่งในเรื่อง
  - 4.2.5.1 นโยบาย วิธีการและแผนโครงการ เพื่อให้มีจำนวนรถเพียงพอสำหรับบริการอยู่ทุกโอกาส
  - 4.2.5.2 กำหนดอายุการใช้งานของยานพาหนะ

³⁰ วารสารการขนส่ง กรมการขนส่งทางบก ปีที่ 7 ฉบับที่ 74 (กันยายน 2515), หน้า 34.

³¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 13.

- 4.2.5.3 กำหนดแบบมาตรฐานในการต่อตัวถังรถยนต์ออกเผยแพร่
- 4.2.5.4 ประเมินความต้องการระยะอายุของอุปกรณ์ขนส่ง เพื่อใช้แทนเครื่องอุปกรณ์เก่า โดยคำนึงถึงความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ
- 4.2.5.5 กำหนดการบำรุงรักษาเครื่องอุปกรณ์ด้วยเทคนิคใหม่ ๆ
- 4.2.5.6 ตรวจสอบโรงเก็บรถ โรงซ่อมเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ในด้านความปลอดภัยเสนอแนะเกี่ยวกับจำนวน ขนาด ชั้น และที่ตั้งของโรงเก็บ โรงซ่อม การบำรุงรักษา ตลอดจนโรงงานซ่อมสร้างส่วนประกอบและโรงงานประกอบตัวถังรถยนต์
- 4.2.5.7 กำหนดมาตรฐาน เครื่องมือ เครื่องใช้ในอุโมงค์ให้เข้า กับแบบและชั้นของโรงงานประกอบตัวถังรถยนต์
- 4.2.5.8 วิจัยส่วนประกอบเครื่องอุปกรณ์ที่ชำรุดเสียหายเพื่อหา สาเหตุเสนอแนะวิธีป้องกันต่อไป
- 4.2.5.9 แนะนำเกี่ยวกับการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่และช่างประจำ โรงซ่อมและบำรุงรักษารถยนต์

5. แผนกตรวจสอบสภาพรถยนต์ กองกำกับการ 3 กองทะเบียน กองบัญชาการตำรวจ สอดสวนกลางกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย

5.1 แผนกตรวจสอบสภาพรถยนต์ แบ่งออกเป็น³²

5.1.1 หมวดตรวจสอบสภาพรถ ทำหน้าที่ตรวจรถยนต์ทุกชนิด ตรวจหลักฐาน การไต่มา จัดทำสถิติตลอดจนการตรวจสอบสภาพรถยนต์ นอกสถานที่ราชการ เพื่ออำนวยความสะดวก ให้แก่ประชาชน

5.1.2 หมวดคำนวณน้ำหนักรถยนต์ ทำการชั่งน้ำหนักรถยนต์ทุกชนิด

³² เอกสารขอแนะนำต่อประชาชน แผนกตรวจสอบสภาพรถยนต์ กองกำกับการ 3 กองทะเบียนกองบัญชาการตำรวจสอดสวนกลาง กรมตำรวจ

5.1.3 หมวดสถิติเบ็ดเตล็ด ทำหน้าที่สารบรรณ ร่างโต้ตอบหนังสือ พิมพ์หนังสือ เก็บพัสดุ สิ่งของ รวบรวมสถิติ

5.2 ภารกิจของแผนกตรวจสอบสภาพรถยนต์ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติรถยนต์ แบ่งไว้ดังนี้³³

5.2.1 ทำการตรวจขังนำหนัก ตลอดจนความมั่นคงแข็งแรงเรียบร้อยของยานพาหนะ เพื่อการจดทะเบียน ต่ออายุทะเบียน การโอนทะเบียน การแจ้งย้าย และเปลี่ยนแปลงสภาพรถยนต์ ตลอดจนการนำยานพาหนะไปต่างประเทศตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการสัญจรด้วยรถยนต์

5.2.2 งานเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ ในหน้าที่ของแผนกนี้

5.2.3 การตรวจสอบรถยนต์ที่ขอต่ออายุประจำปี ที่จะให้ตรวจสภาพของรถ ณ ที่ทำการจดทะเบียนแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ไปตรวจให้แก่สถานที่ราชการ องค์กรบริษัท ห้างร้านที่มีรถในครอบครองจำนวนมาก ณ สถานที่ต่าง ๆ ในเขตนอกราชการ

5.3 หลักเกณฑ์การตรวจสภาพรถ³⁴

5.3.1 ตรวจระบบแสงไฟ เช่น แบตเตอรี่สายไฟต่าง ๆ ไฟเล็กไฟใหญ่ กระจกไฟสูงไฟต่ำ สัญญาณเลี้ยว ไฟสองป้าย เป็นต้น

5.3.2 ตรวจระบบการบังคับเลี้ยว เช่น ประสิทธิภาพพวงมาลัย ศูนย์ล้อ สลักล้อ คันส่ง คันชัก เหล็กกันโคลง แหนบ โชคอัพ เป็นต้น

5.3.3 ตรวจระบบห้ามล้อ เช่น ประสิทธิภาพห้ามล้อ ท่อทางเดินน้ำมัน ห้ามล้อ ฝาเบรค ครัช เกียร์ เครื่องห้ามล้อมือ เป็นต้น

5.3.4 ตรวจระบบเครื่องระงับเสียงและโครงรถ เช่น เครื่องระงับเสียงสภาพตัวรถ ถังน้ำมันเชื้อเพลิง เครื่องมีค้ำน้ำฝน แตรสัญญาณ ลักษณะประเภทรถ เป็นต้น

³³ เรื่องเดียวกัน.

³⁴ เรื่องเดียวกัน.

6. แผนกช่างเครื่องยนต์และตรวจพิสูจน์กองกำกับการช่าง กองบังคับการตำรวจจราจร กรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย

6.1 หน้าที่ของแผนกช่างเครื่องยนต์และตรวจพิสูจน์กองกำกับการช่าง มีดังนี้

6.1.1 ซ่อมคูแฉกเครื่องยนต์ รถจักรยานยนต์ ของกองบังคับการตำรวจจราจรทั้งหมด

6.1.2 ตรวจสอบสภาพและอุปกรณ์เครื่องยนต์ทุกชนิดที่เกิดอุบัติเหตุ

6.1.3 ตรวจวัด รถยนต์ และรถจักรยานยนต์ที่มีควันดำ เสียงดัง ทัว ๆ ไป

6.2 วิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับการห้ามใช้รถที่มีควันดำและเสียงดังผิดปกติ มีดังนี้³⁵

6.2.1 เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจพบวารถคันใดมีควันดำหรือเสียงดังผิดปกติ จะเรียกให้หยุดเพื่อทำการตรวจสอบลักษณะของควันและระดับเสียงทันที

6.2.2 ถาผลการตรวจสอบปรากฏว่าควันที่ออกจากท่อไอเสีย วัดเมื่อรถหยุดอยู่กับที่และเร่งเครื่องยนต์พอสมควร เกินกว่า 40 เปอร์เซ็นต์ของเครื่องบอช สโมคมิเตอร์ (Bosh Smokemeter) หรือมีระดับเสียงอันเกิดจากเครื่องยนต์และส่วนประกอบส่วนหนึ่งส่วนใดของรถในสภาพใช้งานปกติเกินกว่า 95 เดซิเบล เมื่อวัดทางรถในระยะ 7.50 เมตร ถือว่าเป็นรถที่ห้ามนำมาใช้ในทาง จะต้องถูกปรับดังนี้ คือ 500 บาท สำหรับรถยนต์ และ 100 บาท สำหรับรถจักรยานยนต์ นอกจากนี้อาจสั่งห้ามมิให้นำรถดังกล่าวนี้มาใช้ในทางหรือยึดรถนั้นไว้ที่สถานีตำรวจจนกว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองรถจะได้แก้ไขควันหรือระดับเสียงให้ปกติเสียก่อน และให้นำรถไปยื่นคำขอใช้รถที่กองตำรวจจราจร ถนนศรีเพชร เมื่อได้รับอนุญาตให้ใช้ได้แล้วจึงจะนำรถไปใช้ในทางได้

³⁵ประกาศเจ้าพนักงานจราจรที่ 1/2515 เรื่องห้ามใช้รถที่มีควันดำและเสียงดังผิดปกติ ลงวันที่ 21 มกราคม 2515.

6.2.3 เมื่อรถคันใดถูกเจ้าพนักงานจราจรสั่งห้ามนำมาใช้ในทางในกรณีดังกล่าวแล้ว หากฝ่าฝืนนำรถออกมาใช้ในทางอีกโดยไม่มีหนังสืออนุญาต จะต้องถูกปรับเป็นเงิน 2,000 บาท

7. กองตรวจเรือ กรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม

7.1 หน้าที่และความรับผิดชอบ กองตรวจเรือ กรมเจ้าท่า มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ตรวจสอบเรือ เครื่องจักร อุปกรณ์และเครื่องใช้ประจำเรือ ตรวจสอบและอนุมัติแบบต่อเรือ ควบคุมการต่อเรือ หรือซ่อมทำเรือ กำหนดประเภทการใช้เรือ เขตการเดินเรือ แนวนำบรรทุก จำนวนคนโดยสาร จำนวนและชั้นของคนประจำเรือตามขนาดเรือ และสอบความรู้ เพื่อออกประกาศนียบัตรฝ่ายช่างกลเรือ³⁶

7.2 กองตรวจเรือ แบ่งงานออกเป็น 3 หน่วยดังนี้³⁷

7.2.1 งานธุรการ

7.2.1.1 ปฏิบัติงานสารบรรณและงานธุรการทั่วไปของกอง

7.2.1.2 รับคำร้องขอให้ตรวจเรือพร้อมทั้งลงหลักฐาน

7.2.1.3 เก็บ ค้น หา รวบรวมประวัติการต่อเรือ ซ่อมเรือ

เอกสารหลักฐานบันทึก

7.2.1.4 รายงานการตรวจเรือและการออกหนังสือรับรองต่าง ๆ ที่นายช่างตรวจเรือได้ปฏิบัติมาแล้ว

7.2.1.5 รวบรวมผลการทดลองต่าง ๆ ของนายช่างตรวจเรือ

7.2.1.6 ออกใบสั่งชำระเงินค่าธรรมเนียมการตรวจเรือ

7.2.1.7 จัดทำสถิติรายงานและงบประมาณประจำปีของกอง

³⁶ เอกสารแบ่งส่วนราชการและหน้าที่ความรับผิดชอบของกรมเจ้าท่า หน้า 10.

³⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 10 - 11.

7.2.2 งานตรวจเรือ

7.2.2.1 ตรวจสอบสภาพตัวเรือ เครื่องจักร และเครื่องใช้ประจำเรือ ตามกฎข้อบังคับการตรวจเรือ เพื่อออกใบอนุญาตใช้เรือและการต่ออายุใบอนุญาตใช้เรือ

7.2.2.2 ตรวจสอบและอนุมัติแบบก่อนทำการต่อเรือ

7.2.2.3 ควบคุมการต่อเรือให้ถูกต้องตามแบบและหลักวิชา

7.2.2.4 พิจารณาอนุญาตกำหนดประเภทการใช้เรือ กำหนดเขตการเดินเรือ กำหนดจำนวนและชั้นของคนประจำเรือตามขนาดเรือ และกำหนดจำนวนคนโดยสาร

7.2.2.5 ตรวจสอบพิจารณาเรือเพื่อออกใบอนุญาตให้ใช้บรรทุกสินค้าอันตราย

7.2.2.6 ตรวจสอบและกำหนดแนวน้ำบรรทุกของเรือ พร้อมหนังสือออกหนังสือรับรอง

7.2.2.7 ตรวจสอบความเสียหายของเรือที่มีอุบัติเหตุจากเรือ เคนกัน หรือเหตุอื่น ๆ

7.2.2.8 ให้คำแนะนำและควบคุมการซ่อมทำเรือประจำปี

7.2.2.9 ตรวจสอบช่างต่อเรือสำหรับเรือกลที่มีขนาดตั้งแต่ 60 ตันขึ้นไป

7.2.2.10 ทดลอง ทดสอบปรับปรุงวัตถุหรือโลหะที่จะนำไปใช้สร้างเรือ ซ่อมเรือ ตลอดจนอุปกรณ์เครื่องช่วยชีวิต เครื่องดับเพลิง ประจำเรือ

7.2.2.11 ควบคุมโรงงาน ตลอดจนการซ่อมทำรถและเรือ และการซ่อมอื่น ๆ ของกรมตามที่กำหนดไว้

7.2.2.12 ตรวจเรือตามอนุสัญญา ระหว่างประเทศ

7.2.3 งานสอบความรู้อาสาสมัคร

7.2.3.1 พิจารณากำหนดหลักสูตร คุณสมบัติและพื้นความรู้สำหรับผู้สอบรับประกาศนียบัตรอาสาสมัคร

7.2.3.2 รับผิดชอบ สอบ ตรวจคุณสมบัติ และดำเนินการสอบความ
รู้ ตลอดจนออกประกาศนียบัตรรับรอง

7.2.3.3 เก็บรักษาหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับงานสอบความรู้
ฝ่ายช่างกลเรือ

8. กองตรวจท่า กรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม

กองตรวจท่า มีหน้าที่และความรับผิดชอบควบคุมเรือและยานพาหนะทางน้ำทุก
ชนิดให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย กฎแลมน้ำ ลำคลองซึ่งเป็น
ทางเดินเรือสาธารณะให้อยู่ในสภาพสะดวกปลอดภัยในการเดินเรือ ควบคุมตรวจตราให้
คำแนะนำตลอดจนพิจารณาอนุญาตเกี่ยวกับการกระทำลวงลำลำน้ำทุกชนิด ปราบปรามและ
ดำเนินคดีแก่ผู้ละเมิดกฎหมายการเดินเรือ และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและสอบความรู้
เพื่อออกประกาศนียบัตรฝ่ายเดินเรือ³⁸

ในการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานกรมเจ้าท่า เกี่ยวกับการห้ามใช้เรือที่มีคว้น
ค่าและเสียงดังผิดปกตินั้น เจ้าพนักงานกองตรวจท่าจะเป็นผู้ดำเนินการจับกุม และส่งเรื่อง
ไปยังกองตรวจเรือ เพื่อให้ทำการตรวจสอบว่าเครื่องจักรของเรือลำนั้นมีคว้นค่าและ
เสียงดังเกินกว่ามาตรฐานที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่

นอกจากนี้ยังมีหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ และส่วนราชการอื่น ๆ ที่มีหน้าที่
เกี่ยวกับการรับผิดชอบเรื่องการป้องกัน และควบคุมอากาศเสียอีกเป็นจำนวนมาก เช่น
กรุงเทพมหานคร แผนกตรวจสภาพรถยนต์ สำนักงานขนส่งจังหวัด กรมการขนส่ง สำนักงาน
เจ้าท่าเขต 1 - 7 กรมเจ้าท่าเทศบาล สุขาภิบาล เจ้าพนักงานสาธารณสุข องค์การ

³⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 8.

ชนสงฆวณชฌน บรหฺมชฌนสง จักค ุประกอบกัจการโรงงานอุตสาหกรรรม เจาของ
รถยนค เจาของเครืองจักร สตามันวิจยตาง ๆ และประชานโดยทั่วไป โดยมีหนาที่
ตามกฎหมายที่เกยวของหรือมีหนาที่ให้ความรวมมือในการปองกันและกัจคแหล่งกาเนค
อากาศเสยเทาที่จะทำได้อีกควย